

فصل ۱- فرم های ساختاری اولیه

منظور از فرمهای ساختاری اولیه^۱، آن دسته از ساختارهایی است که ضمن تشکیل سنگها و همزمان با آنها، به وجود می آیند. گر چه در بعضی موارد سنگهای دگرگونی ساخت سنگ اولیه خود (رسوبی یا آذرین) را حفظ کرده اند ولی درحالت کلی، ساختارهای مربوط به آنها را بایستی در فرمهای ساختاری ثانویه تحت مطالعه قرار داد. فرمهای ساختمانی اولیه را می توان به شرح زیر تقسیم بندی کرد:

I- ساخت های اولیه سنگهای رسوبی که خود به انواع زیر تقسیم می شود:

الف- ساخت چینه بندی یا لایه بندی

ب- ساخت توده ای

II- ساخت های اولیه سنگهای آذرین که خود به دو دسته تقسیم می شود:

الف- ساخت سنگهای آذرین نفوذی

ب- ساخت سنگهای آذرین خروجی

لایه بندی^۲

لایه بندی یا چینه بندی^۳ یکی از مهمترین خصوصیات سنگهای رسوبی است. طبقه یا لایه را می توان به صورت حجم صفحه ای تعریف کرد که دو بعدش درمقایسه با بعد سوم (ضخامت) زیاد است. ضخامت لایه از چند سانتیمتر تا چندین متر تغییر می کند. از نظر ابعاد نیز طبقات متفاوت اند و ممکن است تا چندین کیلومتر نیز گسترش داشته باشند (شکل ۱-۱ الف).

هر طبقه از طبقات مجاور خود توسط یکسری خصوصیات مشخص می شود. این خصوصیات ممکن است اختلاف در اندازه ذرات (مانند تفاوت در اندازه ذرات شیل، ماسه سنگ و کنگلومرا و غیره) باشد و یا اینکه اختلاف در ترکیب (مانند تفاوت در ذرات سازنده آهک و ماسه سنگ یا ذغال سنگ)، سختی، رنگ و مشخصاتی نظیر آنها سبب مشخص شدن لایه شود. در بعضی موارد نیز ممکن است دو طبقه با مشخصات مشابه، به وسیله یک طبقه نازک از یک دیگر جدا شوند. (شکل ۱-۱ ب)

در بسیاری موارد طبقات متجانس اند ولی در پاره ای حالات، بافت لایه در قسمت های مختلف آن متفاوت است. مثلا ممکن است در قسمت های پایین آن، ذرات درشت و در قسمت های بالای آن دانه های ریز مشاهده شود. (شکل ۱-۱ ج و د)

هر چند که طبقه ممکن است در یک منطقه وسیع، به حالت مستوی و مسطح دیده شود. ولی غالبا در نتیجه تاثیر نیروهای تکتونیکی، از حالت مستوی خارج شده و در حالت کلی بایستی آنها را به صورت یک سطح^۴ در نظر گرفت.

وضعیت اولیه طبقات هنگام تشکیل معمولا به حالت افقی است و این امر به علت شرایط تشکیل طبقه است زیرا محلی که مواد در آن رسوب می کنند اکثرا به حالت افقی می باشد. بدیهی است پس از اینکه طبقات تحت تاثیر عوامل تکتونیکی قرار گرفتند، از حالت افقی خارج شده و به حالت های شیب دار در خواهند آمد.

در بعضی موارد، شرایط اولیه رسوبگذاری طوربست که طبقه تشکیل دهنده، از همان ابتدا به حالت غیر افقی است. مثلا هنگامی که رسوبگذاری در دامنه دره ها، قسمت های شیب دار کف دریاها، روی جزایر مرجانی و در محیط های نظیر آن انجام می شود، طبقات در حالت تشکیل نیز به صورت شیب دار خواهند بود. بایستی توجه داشت که در این گونه موارد نیز، پس از تشکیل طبقات مورب، محیط رسوبگذاری به حالت کم و بیش افقی در می آید و روی آنها رسوبات افقی می پوشاند.

۱- Primary Structural forms

۲- Bedding

۳- Stratification

۴- Surface

ب

الف

د

ج

شکل ۱-۱-الف- لایه بندی در لایه های ماسه سنگ و دولومیت در سازند مزدوران. ب- لایه بندی های نازک در ماسه سنگ سازند پسته لیق. ج- لایه بندی به دلیل سیکل درشت شونده در کوارتز آرنایت. د- لایه بندی به دلیل تفاوت در اندازه ذرات

مشخصات طبقه

در حالت کلی می توان طبقه را قسمتی از سنگ رسوبی دانست که بین دو صفحه موازی محدود است. سطح بالایی به نام سقف^۱ یا کمر بالا و سطح پایینی به نام کف^۲ یا کمر پایین لایه خوانده شده و فاصله عمودی آنها، ضخامت لایه نامیده می شود. هر یک از دو سطح موازی یاد شده بنام سطح لایه بندی^۳ خوانده می شود (شکل ۱-۲).

۱-Up

۲-Down

۳-Bedding surface

شکل ۱-۲- مشخصات لایه شامل سقف یا کمر بالا (Up) و کف یا کمر پایین (Down)

شیب و امتداد این صفحه، به نام شیب و امتداد سطح لایه‌بندی خوانده می‌شود. رخنمون^۱ لایه محلی است که طبقه در سطح زمین مشاهده می‌شود. و به عبارت دیگر، فصل مشترک طبقه با سطح زمین را رخنمون آن می‌گویند. با این تعاریف می‌توان گفت که سطح لایه‌بندی، حداقل در مناطق محدود، مستوی است ولی در مقیاس ناحیه‌ای، در اثر چین خوردگی، از حالت مستوی خارج شده به شکل یک سطح منحنی درمی‌آید. در بعضی موارد در اثر فرسایش، ممکن است سطح لایه‌بندی مستوی اشتباهاً به صورت منحنی دیده شود. مورد دیگر بدینگونه است که لایه‌ها از دور حالت چین خوردگی داشته و به صورت یک تاقدیس‌اند اما اگر خوب دقت کنیم در خواهیم یافت که وضعیت حقیقی لایه‌ها در این قسمت نیز مستوی است و این اشتباه، ناشی از وضعیت پستی و بلندی منطقه می‌باشد.

لایه‌بندی مجازی

در بسیاری موارد به ویژه در مورد سنگهای دگرگونی، پدیده‌هایی مشاهده می‌شود که شبیه لایه‌بندی است ولی بایستی آنها را از لایه‌بندی حقیقی تشخیص داد. کلیواژهای قوی و سیستم درزه‌های موازی در ماسه سنگ و آهک، بخصوص هنگامیکه تحت تاثیر هوازدگی نیز قرار گرفته باشد، حالت لایه‌بندی را دارد. در چنین مواردی بایستی با مطالعه دقیق، سطح لایه‌بندی واقعی لایه را با استفاده از نحوه قرار گرفتن اجزا، فسیل‌ها، وجود لایه‌های نازک و عواملی نظیر آنها مشخص کرد.

در مورد سنگهای دگرگونی نظیر شیست‌ها و گنایس‌ها، لایه‌بندی اولیه سنگ معمولاً در اثر پدیده‌های ثانوی مثل شسیستوزیته^۲ و تورق، به کلی از بین می‌رود و تشخیص آن فوق‌العاده مشکل است. در بعضی موارد، وجود باندهای رنگین و ردیف کنکرسینون‌ها^۳ در سنگهای رسوبی نیز ممکن است شبه لایه‌بندی واقعی باشد. در این حالت نیز با توجه دقیق بایستی آنها از لایه‌بندی، واقعی تشخیص داد (شکل ۳-۱).

۱-Out Crop

۲-Schistosity

۳-concretion

شکل ۳-۱ - نمایی از شیستوزیته در کالک شیست های منطقه فاریاب

ساختمان داخلی لایه

ساختمان داخلی لایه، به شرایط فیزیکی و جغرافیایی محیط رسوبگذاری بستگی دارد و با توجه به تنوع این شرایط، در حد وسیعی تغییر می کند. درحقیقت، ساختمان داخلی لایه تابع نحوه قرار گرفتن ذرات تشکیل دهنده آن است. بدیهی است ساختمان داخلی لایه، در مورد سنگهایی مثل کنگلومرا و ماسه سنگ - که دارای ذرات درشت اند - واضح تر مشاهده می شود.

فسیل های حیوانی نظیر گراپتولیت ها و نیز بقایای گیاهی، غالباً در سطح طبقه بندی قرار دارند. ذرات پهن سنگهای رسوبی نیز (مثل قطعات میکا) اکثراً موازی سطح لایه بندی است. بعضی از سنگهای رسوبی، مثل شیل و نیز بعضی از انواع زغال، به صورت ورقه های نازکی در امتداد لایه بندی جدا می شوند. این خاصیت، ناشی از نحوه قرار گرفتن ذرات میکا و رس موجود در این سنگها است، زیرا ذرات میکا و سایر کانی های پهن، در اثر جریان آب، به موازات جریان قرار می گیرند. در بعضی موارد، به علت وجود سایر ذرات، نحوه قرار گرفتن ذرات پهن نامعین است. در این موارد، در اثر فشار ناشی از وزن طبقات روئی، بعدها این قطعات، به موازات سطح لایه بندی (افقی) قرار خواهند گرفت. (شکل ۴-۱).

شکل ۴-۱ - موازی قرار گرفتن ذرات پهن در اثر وزن طبقات روئی

ذرات کنگلومراهائی که در نزدیکی سواحل تشکیل می شوند، در امتدادهای خاصی قرار می گیرند، زاویه تمایل این ذرات، به سوی دریا است و امتداد محور بزرگ آنها، غالباً موازی خط ساحل می باشد. قلوه سنگهایی که به وسیله رودخانه ها حمل می شوند، طوری در برابر جریان قرار می گیرند که حداقل مقاومت را داشته باشند و بدین ترتیب، زاویه تمایل آنها در خلاف جهت جریان می باشد.

نحوه قرار گرفتن فسیل‌ها نیز تابع جریان آب است. مثلا صدفهای طویل، اغلب به موازات جریان آب رودخانه قرار می‌گیرند. صدفهایی که به شکل مخروطی باشند، به طریقی قرار می‌گیرند که نوک مخروط، در جهت جریان باشد. علاوه بر مطالب یاد شده، نحوه قرار گرفتن اجزا تشکیل دهنده سنگ، ساختمانهای داخلی مختلفی به وجود می‌آورد که مهمترین آنها عبارتند از:

لایه‌بندی چلیپایی^۱

در بعضی موارد، در داخل لایه، یک نوع چینه بندی با مقیاس کوچکتر مشاهده می‌شود که غالبا ضخامت آنها کم است و نسبت به طبقه‌بندی اصلی به حالت متقاطع قرار گرفته‌اند. این نوع لایه‌بندی، به نام لایه‌بندی چلیپایی یا متقاطع نامیده می‌شود. این گونه لایه‌بندی، در سنگهایی مثل کنگلومرا، ماسه سنگ، سنگهای رسی و ندرتا در آهک مشاهده می‌شود. گسترش این لایه‌های متقاطع، در بعضی موارد زیاد است و گاهی نیز به صورت عدسی بوده‌اند و گسترش آنها ناچیز است لایه‌بندی چلیپایی، غالبا در رودخانه‌ها و بخصوص در رسوبات دلتایی و رسوبات کنار رودخانه دیده می‌شود. نحوه تشکیل این نوع لایه‌بندی در دلتاها، در شکل ۵-۱ نشان داده شده است. بطوری که دیده می‌شود، هنگام ورود رودخانه به آب ساکن، ذرات سنگین آن، به طور ناگهانی سقوط کرده و لایه‌بندی چلیپایی را به وجود می‌آورند. چینه‌بندی متقاطع، در لایه‌های رسوبات بادی نیز به وجود می‌آید زیرا هنگام حرکت تلماسه‌ها (تپه‌های ماسه‌ای)، ماسه‌های ریز از بالای تپه سرازیر شده و طبقات متقاطع را به وجود می‌آورد (شکل ۵-۱).

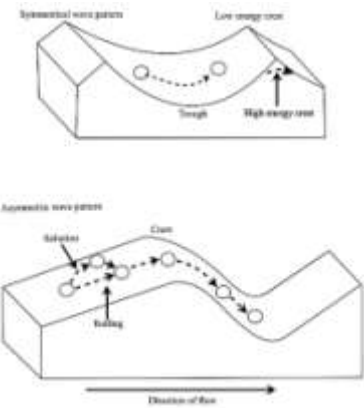
ش ۵-۱-نمایی از لایه‌بندی چلیپایی

اثر شکنجی^۲

این ساخت در رسوباتی مثل رسوبات ماسه‌ای که ذرات آن مجزا بوده و قادرند آزادانه در آب یا هوا حرکت کنند، به وجود می‌آید. تشکیل اثر شکنجی ممکن است در اثر جریان (آب و یا باد) و یا در نتیجه امواج در قسمت‌های کم عمق دریا باشد. بدین ترتیب، این گونه اشکال را می‌توان به دو دسته کلی جریانی و موجی تقسیم کرد (شکل ۶-۱). انواع جریانی نسبت به سطح افق نامتقارن‌اند و نوک آنها تیز نیست بلکه به حالت گرد می‌باشد. این گونه آثار شکنجی را می‌توان در رسوبات بادی، نیز بعضی رسوبات رودخانه‌ای مشاهده کرد.

۱-Cross bedding

۱-Ripple-Mark.

الف

ب

ش ۶-۱-الف-شکل متقارن و نامتقارن ساختار شکنجی ب- اثر شکنجی

اثرات شکنجی موجی، در قسمت‌های ساحلی کم عمق و در نتیجه حرکت قرینه آب به وجود می‌آید و به همین دلیل، به حالت قرینه است. با توجه به آنکه امواج دریا فقط در اعماق کم موثر است، بنابراین، آثار شکنجی موجی را فقط در رسوبات ساحلی می‌توان مشاهده کرد و برعکس، وجود این آثار، نشانه عمق کم رسوبگذاری می‌باشد. علت به وجود آمدن اثرات شکنجی، تاثیر جریان مغشوش آب یا هواست. می‌دانیم که اگر سرعت سیالات از حدی تجاوز کند، جریان از حالت آرام به حالت مغشوش^۱ در می‌آید.

تبدیل جریان از حالت آرام^۲ به مغشوش، در سرعت‌های خیلی کم انجام می‌گیرد و بنابراین، جریان آب در رودخانه‌ها حرکت موج در دریاها و نیز حرکت هوا، عموماً به حالت مغشوش است. در جریان مغشوش، ذرات سیال، علاوه بر حرکت کلی که در امتداد جریان صورت می‌گیرد، دارای یک نوع حرکت موجی نیز هستند که همین امر، سبب به وجود آمدن موج در رسوبات می‌شود.

لایه‌بندی دانه ترتیبی^۳

تغییرات تدریجی در ابعاد ذرات تشکیل دهنده لایه، به این نام خوانده می‌شود. در حالت کلی، ذرات درشت معمولاً در کف طبقه قرار دارند و هر چقدر از پایین به بالای طبقه نزدیک شویم، ابعاد ذرات کاهش می‌یابد (شکل ۷-۱). بدین ترتیب، در حالت کلی، یک تغییر ناگهانی در ابعاد ذرات دو طبقه مجاور وجود خواهد داشت. این ساختار در رسوبات «یخ آبی» یعنی رسوبات ناشی از آب شدن یخچالها به وضوح دیده می‌شود. علت این است که در فصل‌های بهار و تابستان، که هوا گرم است و مقدار زیادی از یخها آب می‌شود، سرعت جریان رودخانه‌های ناشی از این آبها زیاد است و در نتیجه، در این فصل، ذرات درشت توسط رودخانه‌ها حمل شده و در محیط‌های رسوبی رسوب می‌کنند. در فصول سرد، به علت کمی قدرت حمل رودخانه، تنها ذرات ریز قادر به حمل و سخت شدن هستند. در رسوبات آواری عادی نیز چنین ساختی به چشم می‌خورد زیرا به محض برخورد رودخانه با محیط رسوبگذاری و کاهش سرعت آن، ابتدا ذرات سنگین و درشت و در مرحله بعد، ذرات ریزتر رسوب می‌کنند.

۲-Trubulent

۱-Laminar

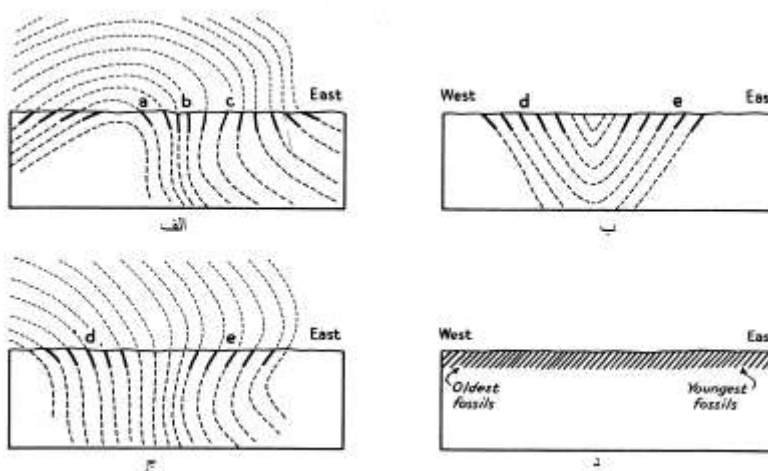
۲-Graded bedding

شکل ۷-۱- لایه بندی دانه ترتیبی در گنگلومرای سازند پستله لیق

طرز تشخیص بالا و پایین طبقه

طبقات هنگام تشکیل اکثراً به حالت افقی اند و بعدها در نتیجه عوامل تکتونیکی، از حالت افقی خارج شده و تحت زوایای تمایل مختلف قرار می گیرند و در پاره ای موارد هم ممکن است از حالت اولیه، واژگون شده باشند. بدین ترتیب، همیشه نمی توان قسمت پایین و بالای طبقه را به عنوان زیر و روی اصلی آن در نظر گرفت بلکه بایستی به کمک عوامل مختلفی که شرح خواهیم داد، وضعیت اولیه آنرا مشخص کرد. تشخیص بالا و پایین واقعی طبقه، بسیار مهم است. و اگر به درستی انجام نگیرد، ممکن است اشتباهات فاحشی را در تعبیر و تفسیر ساختار ناحیه به وجود آورد. به عنوان مثال شکل ۸-۱ را در نظر می گیریم. در قسمت الف، طبقات تا نقطه a، به حالت اولیه خود بوده و از این نقطه به بعد، در امتداد شرق، به تدریج پر شیب تر می شوند. بطوری که در نقطه ای به حالت قائم درمی آیند. از این نقطه به بعد باز هم شیب لایه ها کمتر شده و در نقطه c به حالت برگشته درمی آیند. با این اطلاعات، ساختمان ناحیه را باید مطابق شکل توجیه کرد.

شکل ۸-۱- تعابیر مختلف از ساختمان ناحیه در صورت معلوم نبودن بالا و پایین لایه ها

بایستی توجه داشت که تغییر شیب طبقات همیشه تدریجی نیست. مثلاً در قسمت ب، شیب طبقات در نقاط e, d به سوی هم است. اگر در این دو نقطه وضعیت طبقات به حالت طبیعی باشد، می توان آنها را مطابق شکل و به صورت یک ناودیس به هم ربط داد، اگر وضعیت طبقات در نقطه e به حالت برگشته باشد، ارتباط آنها به حالت یک ناودیس ساده نیست بلکه بایستی آنها را مطابق قسمت ج به یکدیگر ارتباط داد. اگر وضعیت کلی چینه شناسی ناحیه مشخص باشد، می توان انتظار داشت که بالا و پایین لایه ها، از این وضعیت کلی تبعیت کند. اگر منطقه ناآشنا و وضعیت کلی چینه شناسی آن روشن نباشد، برای تشخیص بالا و پایین لایه بایستی از بعضی نشانه ها (مثل فسیل ها، شکل د) کمک گرفت که اینک به شرح آنها می پردازیم:

ترک های گلی^۱

هنگامی که رسوبات رسی در مجاورت هوا خنک شوند، در اثر انقباض ناشی از خشک شدن، ترک هایی در سطح آنها به وجود می آید. بعدها، ممکن است این ترکها، به وسیله رسوبات ماسه ای و یا رسوبات رسی با ترکیب های متفاوت پر شود. بدین ترتیب، به کمک این ترکهای پر شده، می توان بالا و پایین طبقه را مشخص کرد. بدیهی است لازمه ایجاد چنین ساختی، پر شدن سریع شکافها به وسیله رسوبات بعدی می باشد. بعد از اینکه فشار طبقات بالایی زیاد شد، شکافهای پر شده از ماسه نیز، تحت تاثیر این فشارها، از حالت مستقیم خارج خواهند شد (شکل ۹-۱).

الف

ب

ش ۹-۱- الف- نمایی از ترک های گلی ب- تشخیص بالا و پایین لایه به کمک ترک های گلی

اثر قطرات باران^۲

بر خورد قطرات درشت باران با سطح رسوبات رسی نرم، باعث ایجاد حفره های کوچک در آن می گردد. اگر ریزش باران ادامه یابد، این حفره ها محو می شوند ولی ممکن است اثرات قطرات مجزای باران در اینگونه رسوبات حفظ شود و در اثر پوشش به وسیله سایر رسوبات، برای مدت ها محفوظ بماند و وجود چنین آثاری، نمایشگر سطح لایه خواهد بود گاهی نیز خروج حباب های گاز از درون رسوبات سخت نشده، باعث ایجاد حفره هایی در سطح آن می شود که در صورت محفوظ ماندن، می تواند به شناسایی سطح لایه کمک کند (شکل ۱۰-۱).

^۱ -Mud Craks

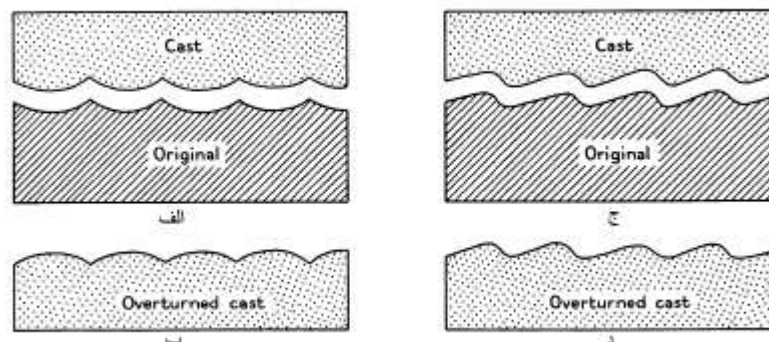
^۲ -Rain Prints

شکل ۱۰-۱ اثر قطرات باران

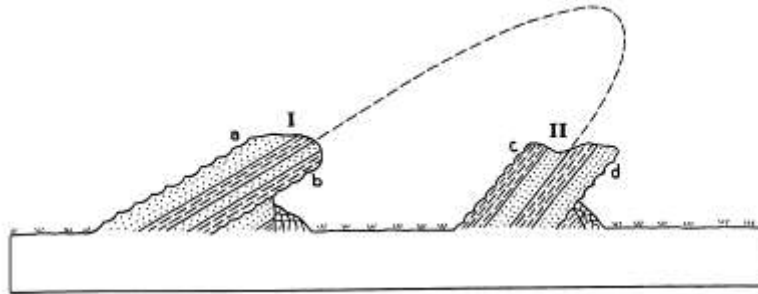
اثرات شکنجی

نحوه تشکیل اشکال شکنجی یا ریپل مارکها را قبلا بررسی کردیم، این اشکال، یا به صورت اصلی در طبقات اولیه و یا به شکل قالب خارجی در طبقات روئی، حفظ می شوند و به کمک آنها می توان زیر و روی طبقه را مشخص کرد (شکل ۱۱-۱). بطوری که در قسمت الف دیده می شود، در ریپل مارک موجی، قسمت نوک تیز به طرف بالا (طبقات جوان) و قسمت منحنی به طرف پایین (طبقات قدیمی) متوجه است. در قسمت ب قالب خارجی ریپل مارک حفظ شده و چگونگی آن، برگشته بودن این طبقه را می رساند. با توجه به اشکال ۱۱-الف و ب متوجه می شویم که ریپل مارکهای جریان، در هر دو حالت عادی و معکوس، تقریباً حالت مشابهی دارند و بنابراین، بکمک آنها، نمی توان زیر و روی طبقات را مشخص کرد.

شکل ۱۱-۱ تشخیص بالا و پایین لایه به کمک اثرات شکنجی

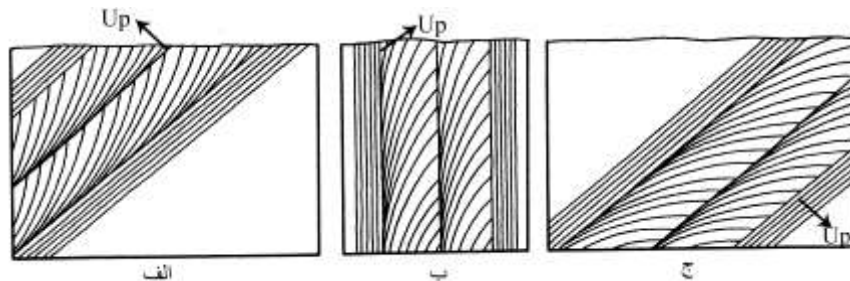
در شکل ۱۲-۱ مثال دیگری برای تعیین زیر و روی طبقات به کمک ریپل مارک نشان داده شده است. بطوری که از شکل پیداست، در طبقه a ریپل مارک اصلی و در طبقه b قالب خارجی ریپل مارک حفظ شده و از آنجا که در این طبقات، قسمت نیز اثرات شکنجی به سمت بالا متوجه است، لذا لایه ها به حالت طبیعی می باشد در صورتی که شکل ریپل مارکها در طبقات c, d، نشانه برگشته بودن این طبقات است. پس از این تشخیص، لایه های دو رخنمون I, II را می توان مطابق شکل به وسیله یک تاقدیس به هم ربط داد (شکل ۱۲-۱).

شکل ۱۲-۱- تشخیص بالا و پایین لایه بندی و تکمیل ساختار کلی در رخنمون

لایه بندی چلیپایی

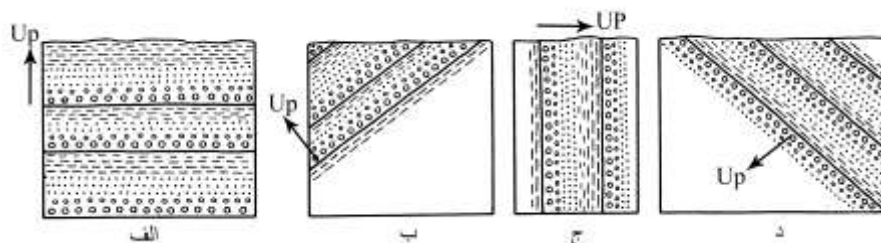
با توجه به شکل ۱۳-۱ کاربرد این لایه بندی، در تعیین زیرروی طبقات مشخص می شود. بطوری که از شکل پیداست، طبقات متقاطع، تقریباً بر قسمت پایین طبقه مماس اند و طی زاویه تندی به قسمت بالای آن وصل می شوند. با استفاده از این خاصیت، در بسیاری موارد می توان وضعیت اصلی طبقه را توجیه کرد.

شکل ۱۳-۱ - استفاده از لایه بندی چلیپایی برای تعیین زیر و روی طبقه. الف- لایه عادی، ب- لایه قائم و ج- لایه برگشته

لایه بندی دانه ترتیبی

این ساخت غالباً در سنگهای رسوبی آواری مشاهده می شود و در مورد هر طبقه، ذرات درشت در کف طبقه رسوب می کنند و هر چه به بالای آن نزدیکتر شویم، ابعاد ذرات، کوچکتر می شود. به کمک همین مشخصه می توان زیر و روی طبقه را تعیین کرد. مثلاً در شکل ۱۳-۱ روی طبقات A به سمت بالا، طبقات B به سمت بالا سمت چپ و طبقات C به سمت راست و طبقات D به حالت برگشته می باشد.

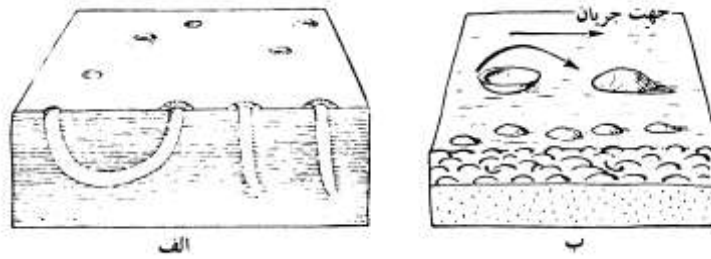

ش ۱۳-۱- تعیین وضعیت لایه ها به کمک لایه بندی دانه ترتیبی. الف- لایه افقی، ب- لایه عادی، ج- لایه قائم و د- لایه برگشته

استفاده از فسیلها

در بسیاری موارد، از اثرات و یا بقایای موجودات زنده قدیم، موجود در سنگ، در تعیین زیرروی طبقه می توان کمک گرفت. مثلاً در بعضی از رسوبات آواری دانه ریز، اثرات حرکت کرمها به صورت مجراهایی حفظ شده که تماماً به سطح طبقه ختم شده اند. صدف بعضی از فسیلها مثل دو کفه ایها نیز اغلب به حالتی قرار می گیرد که قسمت محدب آن به طرف بالای طبقه می باشد علت این امر آنست که پس از مرگ حیوان، صدف آن بر روی رسوبات می افتد و در اثر حرکت آب (جریان یا امواج) به ترتیبی قرار می گیرد که حداقل مقاومت را در برابر آب داشته باشد و به همین جهت، معمولاً قسمت محدب آن به سمت بالاست. بایستی توجه داشت که از این مشخصه تنها هنگامی

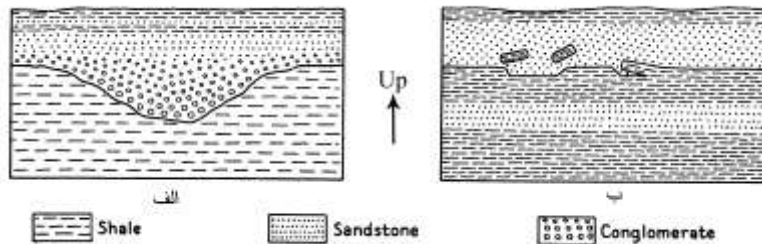
می توان استفاده کرد که صدف تعداد زیادی فسیل در سنگ وجود داشته باشد تا بتوان با توجه به وضعیت قرار گرفتن آماری اکثریت آنها، زیرروی طبقه را مشخص کرد (ش ۱۴-۱).

ش ۱۴-۱-الف- استفاده از کرمها و (ب) فسیلها برای تشخیص بالا و پایین لایه

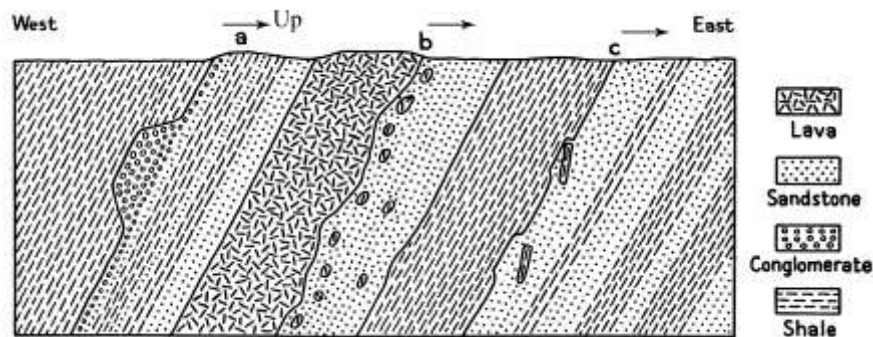
مشخصات فصل مشترک دو طبقه

هنگام تشکیل رسوبات بخصوص رسوبات رودخانه‌ای، فرسایش ناشی از رودخانه، اشکال مختلفی در سطح بستر آن به وجود می‌آورد. در اثر عبور آب، قسمتی از سنگهای بستر کنده شده و کانالی در آن به وجود آمده است. در مرحله بعد، در اثر کاهش قدرت حمل رودخانه، رسوباتی با ترکیب کنگلومرا در آن را سبب شده و این کانال را پر کرده‌اند. به عبارت دیگر، در این حالت، کنگلومرا در داخل رسوبات قبلی نفوذ کرده است. در پدیده دیگری در اثر جریان آب، قطعاتی از سنگ زیرین (شیل) از بالا دست کنده شده و در مرحله بعد، همراه با ذرات ماسه، رسوب کرده و طبقات ماسه سنگ را تشکیل داده است. به ترتیبی که گفتیم، قطعات شیل داخل ماسه سنگ، مربوط به نقطه زیرین آن نیست بلکه از قسمتهای بالا دست به این نقطه حمل شده است (شکل ۱۵-۱).

شکل ۱۵-۱- تشخیص بالا و پایین لایه با استفاده از نشانه های موجود در فصل مشترک دو لایه

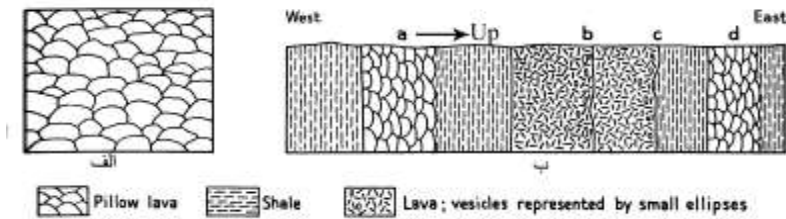
از هر دو پدیده یادشده می‌توان برای تعیین زیر و روی طبقات استفاده کرد. مثلا در شکل ۱۶-۱ که طبقات به سمت غرب شیب دارند، با تعقیب فصل مشترک کنگلومرا و شیل، در قسمت a متوجه نفوذ کنگلومرا در داخل طبقات شیل می‌شویم. همچنین با مطالعه فصل مشترک طبقات در قسمت b، در می‌یابیم که ماسه سنگ دارای قطعاتی از گدازه است و بالاخره در قسمت c نیز قطعاتی از شیل را داخل ماسه سنگ مشاهده می‌کنیم و تمام این شواهد، نشانگر این مطلب است که طبقات برگشته‌اند و روی آنها به سمت پایین متوجه است (شکل ۱۶-۱).

ش ۱۶-۱- مشخصات فصل مشترک نشان می‌دهد که این لایه‌ها برگشته‌اند.

ساخت بالشی^۱

در بعضی از گدازه‌ها زیردریایی، به ویژه گدازه‌های بازی یکنوع ساخت بالشی مشاهده می‌شود. در این گونه موارد، قطعات گدازه به صورت اجسام بیضوی ماندی دیده می‌شود که ابعاد آنها از یک تا چند سانتیمتر متغییر است. نحوه تشکیل این ساخت به این ترتیب است که وقتی قطعات گدازه از دهانه آتشفشان خارج می‌شوند، در اثر تماس با آب، حالت خمیری پیدا می‌کنند و بنابراین وقتی در کف دریا می‌افتند، هنوز حالت خمیری دارند و بنابراین قسمت پایین آنها به شکل فضای خالی موجود بین قطعات گدازه درآمده و آنجا را پر می‌کند. نحوه قرار گرفتن این قطعات طوری است که قسمت محدب آنها به طرف بالا می‌باشد (شکل ۱۷-۱).

شکل ۱۷-۱- نحوه قرار گرفتن بالش ها و استفاده از آن برای تشخیص بالا و پایین لایه